

ΔΗΜΟΣ ΒΕΛΒΕΝΤΟΥ

Μορφωτικός Όμιλος Βελβεντού «Ο Πίερος»

Βιβλιογραφία: Τζινίκου – Κακούλη Αθηνά, Λαογραφικοί Αντίλαλοι του Βελβεντού, Θεσ/κη 1979, σ. 460-464

«Η Πρωτομαγιά στο Βελβεντό ήταν από τις πιο όμορφες και χαρούμενες αγροτικές γιορτές.

Την παραμονή άδειαζαν τα γκίμια και με το γλυκοχάραμα πήγαιναν τα κορίτσια στις βρύσες, τις στόλιζαν με άνθη, έπαιρναν δροσερό νερό και με χλωρό κλαρί ράντιζαν το σπιτικό, για να μεταδοθεί στην οικογένεια η ζωντάνια του Μάη.

Επειτα, σε μικρές παρέες πήγαιναν «στ' Παπαγιάννη' του τσιαΐρ», μάζευαν μπουκέτα από ροζ και γαλάζια λουλούδια – τον κλήδονα, επέστρεφαν στο σπίτι, τα έβραζαν με καρόφυλλα κι έλουζαν τα μαλλιά, να γίνονται λαμπερά και όμορφα.

Οι τσοπάνηδες έβγαζαν κι αυτοί στη βοσκή τις προβατίνες στολισμένες με χλοερά κλαδιά, για να κατεβάσουν γάλα.

Μόλις άπλωνε λίγο η μέρα, οι οικογένειες πήγαιναν στην ύπαιθρο για να «πιάσουν το Μάη». Στη συνέχεια, τραγουδούσαν, χόρευαν και έτρωγαν, με απαραίτητο έδεσμα το ρυζόγαλο. Τα κορίτσια στεφανοστόλιζαν τα μαλλιά τους κι αλληλοχτυπιούνταν με καταπράσινα κλαδιά. Έδεναν οι μεγάλοι βρίζες στη μέση, να μην τους πονά, κατάπιναν καρυδάκια, να μη ζεσταίνονται, κι όλοι μάζευαν δροσιά από το χορτάρι για να βρέξουν το μέτωπο, να μην παθαίνουν πονοκέφαλο, ή κυλιόντουσαν στα χορτάρια.

Στο τέλος έφτιαχναν ένα στεφάνι με λουλούδια και το έφερναν στο σπίτι, για να το κρεμάσουν στην εξώπορτα μέχρι του Αι-Γιαννιού. Το στεφάνι ήταν για την εξασφάλιση της βλάστησης και της καρποφορίας. Γι' αυτό το στόλιζαν με πρασινάδες δέντρων και στάχια, καθώς κι αγκάθια για να διώχνουν τους εχθρούς, μαζί με ένα σκόρδο για το κακό μάτι.

Οι Βελβεντινοί πίστευαν, λόγω ηχητικής συγγένειας της λέξης με το Μάη, πως την Πρωτομαγιά πιάνονταν τα μάγια.»

(Κείμενο: Εφορεία Αρχαιοτήτων Κοζάνης)»

VIDEO ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

